

управлявали, до когато Римляне-ти покорили Иерусалимъ и поставили имъ за царь *Ирода Идумейнина*. Въ тья врѣмена нарядили въ Иерусалимъ съвѣтъ, нарѣченъ *Синедрионъ*. А пакъ нѣкой си изгоненъ изъ Иудеѣ Прѣвосвященникъ на имя *Онія* въздвигнѣлъ въ градъ *Иерополь* други храмъ Истинному Богу за Иудеи-ты, които были отведени въ Египеть.

Въ тья усилены врѣмена, когато Иудеи-ти сѣ были подъ чуждый яремъ и прѣминували подъ власть отъ едно царство на друго, прѣтърпѣвали хыляды бѣды и неволи. Въ това плачевно състояніе тии ся утѣшявали съ надѣждѣ, че наскоро ще дойде обѣщанный *Мессія*, който ще ги избави отъ това тегло. Мнозина обаче отъ нихъ были въ погрѣшкѣ за това : зачото си мылили, че Той ще дойде да устрои земно царство, въ което да царувать тии.

Ереси на Садукеи-ты и Фарисеи-ты.

Когато Иудеи-ти ся намирали въ това състояніе, появились испомежду имъ *Ереси* отъ *Саддукее* и *Фарисее*, а между тѣхъ ся показали и *учени-ти* или *книжници-ти*. *Садекѣ*, отъ когото сѣ ся нарѣкли *Саддукеи-ти*, невѣрвалъ да има Провидѣніе Божіе, отричалъ въскрѣсеніе-то на мрътвы-ты и казалъ, че человекѣ-ти нѣма да пріймѣтъ нито заплатѣ за добры-ты, нито наказаніе за лоши-ты си работы въ бѣдѣщій животъ. А *Фарисее-ти*, были такыви человекѣци, които отвѣнь ся показвали много благочестиви, а отвѣтрѣ были най-беззаконни люди въ това врѣмя. Когато правили нѣкое добро, то го правили само за да ся покажѣть прѣдъ другы-ты, та да ги хвалять. Тии раздавали мылостыниѣ по такывы мѣста гдѣто имало много народъ, каквото да ся прочюмѣтъ, че сѣ милостиви. Запирали ся да ся молять Богу по крестопаѣтища-та или тамъ, гдѣто прѣминувалъ повече народъ, та да ги види, и на устѣ-тѣ имъ было все да говорятъ за добродѣтель и правосѣдіе, а тии сами правили най-страшны неправды, да отнимать на сироты и вдовицы имота и да го